

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Az országos erdészeti altiszti egyesület.

Szép és magasztos eszme volt ez kedvelt lapunk ügy buzgó szerkesztőjétől, ki fényes jelét adta annak, hogy ügyünket szíven viseli s nem retten vissza bár miféle akadályoktól sem a mi eszméjének kivitele elé gördülni fog. — Pedig akadály sok lesz, a melyen keresztül kell küzdeni magát ezen eszmének, hogy az a megvalósulás stádiumába kerüljön. Nekem azon bal sejtelmem merül föl (bár ne így volna), hogy az országos erdészeti altiszti egyesület a minimális tag létszám végett létre nem jöhet. — Ugyan már egyszer hangoztattam becses lapunk hasábjain, hogy az egyik Erdészeti szakközlöny 1890 évi példányában egy stasztikai kimutatás volt az egész hazánk erdősegeinél alkalmazott erdőőrök létszámáról, mely lap szerint 22.000 ember van alkalmazásban. — Már nem tudom, hogy ezen számban bele van-e véve a sok helyen erdőőr helyezett alkalmazott gubás vagy bocskorkás atyafi is, de nagyon valószínű, hogy igen, mertt mint a lap írja, még 1890 évben ezen 22 ezer alkalmazott közül még csak $\frac{1}{8}$ részének volt szakvizsgája. — De bármiként is áljon a dolog, szerény véleményem szerint az egész continensen van annyi inteligens erdőőr, a mennyi az altiszti egyesület szükséges taglétszámát fedezné, csak ezeknek túlnyomó részénél (tisztelet a kivételnek) megvan a közös ügy iránti közöny és nem bánom-ság vagy pedig ami legszentebb kötelesség volna volna, a családjának jövője iránti nem gondoskodás. — Beéri sok azzal a csekély kegydíjjal,

amit szolgálat adójától kap és öregségére küzd a nyomorral. — No de majd meglátjuk, hányan üdvözljük a husvét szent ünnepének napján Budapesten ügybuzgó szerkesztőnket? ezen összejövetelen való résztvételeltől fog függni és föl fogja tárnai a jövő képét, hogy vajjon létre jöhet-e az országos magyar erdészeti altiszti egyesület és nyugdíj intézet. — Most pedig legyen szabad a létesítendő egyesület szervezéséhez az alább felsorolt javaslattal járulnom. — Szerény nézetem szerint az egyesület székhelyének helye volna Budapest fővárosában, én azt hiszem, hogy az Országos magyar-gazdasági Egyesület megtenné azt, hogy egyesületünket magához emelné, melynek elnöke Podhradszky Emil úr lapunk ügybuzgó szerkesztője lenne. — Az Országos Gazdasági Egyesület kebelében 1893 évben létesült az úgynevezett mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíj intézete, ezen intézet alapszabályai oly kedvezők, hogy azt semmiféle biztosítási intézetnél elérni nem lehet, csak az a baj, hogy a csekély taglétszám miatt a díj fizetések igen magasak, ezen díj tételek leszállíthatók volna ha kellő tag létszámmal birna az intézet, így tehát ezen Egyesületnek érdekében volna az, hogy az erdészeti altiszti egyesületet magához ölelje. — Most vegyük tekintetbe, hogy ha az altiszti nyugdíj egyesület létre akarna jönni, így legkevesebb 10,000 frt alap tőkével kellene birnia egyelőre is, melynek kamataiból eleintén a nyugdíj intézet alakításához szükséges költség lenne fedezhető, a mi jelentékeny összeget képviselni fog, — már pedig 10,000 frtra 5 frt tagsági díj mellett legalább is 1000 tagnak

kell lenni. — Én tehát igen ajánlanám kedvelt lapunk tisztelt Szerkesztőjének a Magyar Gazdasági Egyesület elnökével, ki a nyugdíj intézetnek szintén elnöke, Bujanovics Sándor úrral ez iránt lehetőleg még a gyűlés előtt érintkezésbe lépni (Bpest IX Üllői út 25 sz. Köztelek). Ezek volnának szerény javaslataim a létesítendő altiszti egyesületünk szervezéséhez. — Külömben adjon erről véleményt minden kartárs, mert azt hiszem, hogy ügyünknek ez csak hasznára válik s melyből azután az irányadó körök fogják a megfelelőeket kiválasztani. —

Most pedig tisztelt bajtársak kedvelt hűnk Podhradszky Emil úr lapunk szerkesztője megadta a hívó szót, tehát rajtunk a sor minden lehető az iránt elkövetni, hogy áldást hozó intézetünk érvényre jusson, nagy szégyenfolt volna az a magyar erdészeti altiszti karra, hogy ha ezen ügy a részvét hiány miatt kudarcot vallana, hollott a mai időben minden számat tévő, sőt alacsonyabb nívón álló testületnek megvan a maga egyesülete, de maholnap még a sintereknek is lesz. — Félre tehát a hideg közönnyel és fel a munkára, a jó Isten megsegít! —

Végül pedig ezennel ünnepélyesen bejelentem a husvét napján Budapesten megtartandó gyűlésen való részvételemet. Együttal az 1² koronával a felmerülő költségekhez hozzájárulok. —

Felhívási ívet 50 példányt kérek. —

Hazaíui üdvözléttel
Hidvéghy.

Tervezete

az „Országos erdészeti altiszti segély és nyugdíj egyesület” alapszabályainak.

Az idő kereke mindig halad s nem lehet azt egy rövidke pillanatra sem megállítani, az idő haladásával pedig közeledik együttal az a nap is, mely hivatva lesz forduló pontot képezni hazánk erdészeti altiszti személyzetének életében. Értjük itt annak a gyűlésnek napját, mely hivatva lesz tárgyalni nem arról, hogy

vajjon van-e szükség egy országos erdészeti altiszti segély és nyugdíj egyesületre, mert hiszen ezt a szükségét józan gondolkodásu ember tagadni nem fogja, hanem arról, hogy lehetséges-e az eszme keresztülvitele a mai viszonyok között s megvitatni a megvalósítás módzatait. Természetes, hogy a gyűlésen nem lesz ideje annak, hogy ott tervezgessünk, mert azt hiszem, mindenki ideje rövidre lesz szabva s otthon hagyott kötelessége szóllítani fogja vissza házi tűzhelyéhez, hivatásához, szükséges tehát, hogy már kész munkával lépünk az összegyülekezett kartársak elé, mely csak helybenhagyásra, vagy legföllebb némi lényegtelegebb módosításokra szoruljon.

Itt még különösen ki kell emelnünk, hogy mulhatlanul szükségesnek tartjuk az egyesület kebelébe bevonni az erdészeti ágazattal szoros összefüggő tényezőket is, milyenek a hivatásos vadászok, faraktárőrök, munkafelvigyázók, sőt az állandósított napdíjasok is, szükségesnek pedig részben azért, mert ezek majdnem kivétel nélkül s ha nem is közvetlenül, legalább közvetett szintén az erdészet szolgálatában állanak, részben pedig azért, hogy egyesületünket az innen nyerendő tagokkal is erősítsük, végre pedig, hogy ezeknek is módjukban legyen részesülni a megérdemelt előnyökben s ne legyenek kénytelenek idővel maguk s kétséges siker mellett fáradozni olyan után, mit most velünk közösen megnyerhetnek.

Lapunk szerkesztője, ki az egyesület megalakítására vonatkozó mozgalmat már évek előtt megindította s ezért az eszméért küzdött évek során át, kedves kötelességének ismeri a létesítendő egyesület alapszabályainak tervezetét kidolgozni azok szerint az eszmék szerint, melyek alapján ő azt a saját felfogása szerint helyesnek és alkalmasnak véli, természetesen mint minden másban, úgy ebben sem tartván magát csálhatatlan tekintélynek, melynek véleményéhez szó nem fér, sőt inkább öröme szolgálna, ha minél többen hozzászólnának a dologhoz, módot nyújtván ez által a lehető legjobbnak és legezelszerűbbnek az előállítására,

A tervezett alapszabályok szövege a következő lenne:

1. § Az egyesület czíme:

Az egyesület az „Országos Erdészeti Altiszti Segély- és Nyugdíj Egyesület,” nevet viseli.

2. § Az egyesület pecsétje.

Viseli az 1 §-ban meghatározott elnevezést köriratban az erdészeti jelvény körül.

3 § Az egyesület székhelye.

Az egyesület székhelye Budapest székesfőváros.

4. § Az egyesület ügyviteli nyelve.

Az egyesület ügyviteli nyelve a hivatalos magyar nyelv s ezen vezettetnek jegyzőkönyvei, összes kezelési könyvei, számadásai, költségvetései, mindennemű kiadványai s levelezései; a közgyűlések tárgyalási nyelve szintén a magyar, olyan tagok azonban, kik ezt a nyelvet nem bírják, saját anyanyelvükön is felszólalhatnak s ebben az esetben felszólalásaik tolmácsolva lesznek.

Ha a szükség úgy hozná magával, gondoskodni fog az egyület, hogy alapszabályai, közgyűlési meghívói s egyéb fontos kiadványai más hazai nyelven is kiadásának. Ez az intézkedés kivált abban az esetben válnék szükségessé, ha a horvát — szlavónországi bajtársak lépnének nagyobb tömegben az egyesületbe.

5. § Az egyesület célja.

Az egyesület míg egyrészt hivatva van a felsőges koronás királyunk és hazánk alkotnánya iránt való hűséget és ragaszkodást tagjai közt fejleszteni, másrészt összekötő kapcsot képez az országban szétszórta élő erdészeti és vadászati altisztek közt s ezeket és működésüket minden kitelhető módon erkölcsileg támogatja, érdekeiket minden irányban megóvjá.

Az erkölcsi mellett még anyagilag is támogatja tagjait s ezen a téren legnagyobb súlyt fektet arra, hogy azokat szolgálátékptelenségük, családjukat pedig a családfentartó elhalálozásával rendes és lehetőleg olyan nyugdíjban részesítse, mely elegendő azoknak a nyomortól való megmentésére: ezenkívül gondoskodik az egyesület a tartós és költséges gyógykezeléssel járó betegségek, valamint elemi és más csapások esetén tagjainak a viszonyokhoz és a saját anyagi erejéhez mért segélyezéséről s kivált halálozások alkalmával temetkezési járulékok nyújtása által a tagok és hitveseik tiszteséges eltakarításának lehetővé tételéről.

6 § Az egyesület tagjai.

Az egyesület tagjai négy részre oszlanak, nevezetesen:

- a. tiszteletbeliek;
- b. alapítók;
- c. rendesek;
- d. pártoló tagok.

7. § Tiszteletbeli tagok.

Tiszteletbeli tagok azok, kiket a közgyűlés a hazai erdészet és vadászat terén, kiváltkép pedig az ezeket

szolgáló altisztek érdekeinek előmozdításában szerzett érdemeikért ilyenekül megválaszt.

8. § Alapító tagok.

Alapító tag az, ki az egyesület alaptőkéjének gyarapításához egyszer s mindenkorra 200 koronával járul.

9. § Rendes tagok.

Az egyesületnek rendes tagjai lehetnek a hazánkban és kapcsolt részeiben az erdészetről alkalmazott összes erdőőrök (ide számítva azon egyéneket is, kik altiszti minősítésük mellett egyes uradalmaknál erdészi és alerdészi címet viselnek) s az ezekkel ugyanegy czélt szolgáló egyéb erdészeti alkalmazottak, mint famesterek, faraktárőrök, munka és műfelügyelők, fűrészmesterek, az állandóság jellegével alkalmazott erdőlegények és erdőszolgák, vadászmesterek és vadászok, szóval mindazok, kik az erdészet vagy vadászat terén alkalmazva vannak, legyenek ők akár az államkincstár, akár pedig vármegyék, városok, községek, hitbizományok, közbirtokosságok s bármi egyéb néven nevezhető más társulatok vagy megánuradalmak szolgálatában, mindaddig, míg a tagság megszűnését maga után vonó s alább részletezett valamely körülmény őket abból ki nem zárja.

A tagsági díj minden egyes tagra nézve havi 1 (egy) korona és 50 (ötven) fillérben állapittatik meg, köteles ezen kívül az özvegyek és árvák külön segélyalapja gyarapítására minden év első napján 2 (kettő) koronát befizetni s így az összes évi járulék 20 (husz) koronát tesz.

Ezen felül köteles minden egyes tag az egyesületbe való belépéskor egyszer s mindenkorra 2 (kettő) korona beiratkozási díjat fizetni.

Az egyesület működésének megkezdésétől számított 2 (kettő) éven át a fentebb elősoroltak korülömbseg nélkül léphetnek be tagokul, a két év leteltével azonban csak 45 éves életkorig lesznek ilyenekül felvehetők.

10. § Pártoló tagok.

Pártoló tagja az egyesületnek mindenki lehet, ki vagyonának gyarapításához évenként 4 (négy) koronával hozzájárul.

11. § A tagok felvétele

A rendes tagokul belépni kívánok az elnökségnél igazolni tartoznak szolgálataadjuk egyszerű aláírásával és használni szokott pecsétjével, szolgálatukat, bejelentvén ekkor egyttal életkorukat és nős vagy ntőlen voltak, valamint gyermekeik számát, itt még megjegyeztetvén, hogy csak törvényes gyermekek vehetők figyelembe s valamely taggal netán vadházasságban vagy közös háztartásban élő nő, valamint az ilyen viszonyból származó gyermekek — ha csak a tag elhunytá előtt házasság és törvényesítés útján erre való jogait meg nem nyerték — figyelembe véve nem lesznek. A gyermektelen tag által törvényesen örökbe fogadott gyermek

vagy gyermekek ugyanolyan elbánásban részesülnek, mint a tagok törvényes gyermekei,

12. § A tagság kezdete.

A tagság azokra nézve, kik az egyesület megalakulása alkalmával ilyenekül jelentkeznek, az alakulás napjával, a később belépőkre nézve pedig a jelentkezést követő hónap első uapjával kezdődik, utóbbiaknál azonban megengedhető, hogy az elmaradott díjak utánpótlásával a belépés évének kezdetétől számítassék tagsági idejük.

13. § A tagság tartama és megszűnése.

A belépés bejelentésének ténye a belépőt egy évi tagságra kötelezi s ha az év leteltét megelőzőleg egy hónappal kilépési szándékát be nem jelentené, újabb egy évre tagnak tekintendő.

A tagság megszűnik, ha a tag

- a. meghal;
- b. önként kilép;
- c. ki lesz zárva;
- d. szolgálatból önként megváltik.

Az önkéntes kilépés mindenkor az elnökséghez benyújtott írásbeli bejelentés alapján történhetik meg.

Ugy a kilépő, mint a kizárt tagok az egyesülettel szemben elvesztik minden jogait és sem a már befizetett tagsági díjak visszatérítésére, sem pedig bármi más kárpótlásra vagy segélyezésre igényt nem tarthatnak.

Ha valamely tag önhibáján kívül szolgálatát veszti s díjait fizetni nem bírná, további egy évig tagnak tekintendő, újabb szolgálat nyérése után azonban az elmulasztott tagsági díjakat utánpótolni köteles, mely esetben azonban meg van engedve, hogy azt a folyó tagsági díjakkal egyidejűleg havi részletekben teljesítse.

14. §. Az egyesület jövedelme.

Az egyesület jövedelmét képezik:

- a. a felvételi és tagsági díjak;
- b. az alapító és pártoló tagok járulékai;
- c. az egyesület tőkéjének kamatai;
- d. az esetleges adományok, mulatságok jövedelmei, valamint a szolgálatadók részéről erre a célra szánt rendbirságok;
- e. az özvegyek és árvák segélyalapjára befizetett díjak.

15. §. Tartalékalap.

Az egyesület köteles tartalékalapot gyűjteni mindaddig, míg az a 20000 (húszezer) koronát el nem éri s ennek létesítésére szolgálnak a kizárólag temetkezési segélyezésre és a folyó kezelési költségekre fordított kiadások leütésével fenmaradó összes bevételek, míg csak a meghatározott összeg be nem gyűl.

Az egyesület egyik fő feladat kepezendi azonban ezután is tartalékalapjának növelése s míg azt egyrészt a kerületi betegsegélyző pénztárakra nézve meghatározott s az 1891 évi XIV. t. cz. 15-ik §-ának végrehaj-

tásaképen a kereskedelemügyi és pénzügyminister urak által egyetértőleg kiadott utasításhoz (lásd Magyarországi Rendeleték tára 1891. évfolyam 1834 és következő lapjait) mértén elhelyezi és kezeli, annak folytatlagos gyarapításáról oly módon gondoskodik, hogy az évi számadások zárlatánál mutatkozó pénztári fölösleg 50 %-át hozzá csatolja s ezt fennállásának egész idején át folytatja, a nélkül, hogy ennek növekedésével a tagsági díjak csökkennének.

A tartaléktőkének ilyenmü gyarapítása idővel lehetővé fogja tenni özvegyek menhelyének, árvaházaknak, iskolai alapítványoknak létesítését.

Az egyesület pénztárába befolyó összes jövedelem valamely teljes biztosítékot nyújtó hazai pénzintézetnél, vagy pedig az állam által biztosított értékpapírokba lesz gyűnölcsőzőleg elhelyezendő, utóbbi esetben azonban az értékpapírok is biztos helyen letéteményezendők s a kézi pénztárban csak annyi pénzkészlet tartható, a mennyi a csekélyebb folyó kiadások s mindenesetre egy temetkezési segély fedezésére elegendő.

16. § A tagok kötelességei,

Minden egyes tagnak első sorban kell hogy hivatás-szerű feladatát képezze az egyesület jólétének s minden érdekeinek teljes erejéből való előmozdítása.

Ezen kívül kötelesek a rendes tagok tagsági díjaikat az egyesület pénztárába pontosan befizetni.

17. § A tagok jogai.

A tiszteletbeli, alapító és pártoló tagok az egyesület közgyűlésein részt vehetnek, azokon indítványokat is tehetnek, szavazási joggal azonban nem bírnak.

A rendes tagok a közgyűléseken akár személyesen, akár pedig megbízottjaik közvetítésével az egyesület igazgatásába befolyanak, választják tiszviselőiket, indítványokat tesznek s azok sorsa fölött határozataikkal, illetve szavazataikkal döntenek, ezen felül igényt tarthatnak az egyesület által nyújtható minden úgy erkölcsi mint az alább részletezett anyagi támogatásra.

A rendes tagok a mellett, hogy választói joggal bírnak, egyuttal az egyesület bármely tisztségére meg is választhatók.

A tagok a közgyűléseken való képviseltetésükkel csakis más rendes tagot bizhatnak meg, ilyen megbízott azonban saját személyében 30 szavazatnál többet nem egyesíthet.

(folytatása következik).

Országos gyűlés.

Országos gyűlésünk megtartása mind nagyobb hullámokat kezd vetni s az érdeklődés iránta hova tovább fokozódik, miről bizonyosságot tesznek a hozzánk érkező levelek, melyeket a lehetőséghez képest közre bocsátunk. Legközelebb néhány barátunk a gyűlés

megtartásának idejére nézve nyilatkozik s ez alkalommal, midőn leveleiket közzé tennők, fentartjuk magunknak azokra lapunk jövő számában válaszolhatni. Most lapunk egész terjedelmét az egyesület ügyének, mint legfontosabbnak kelletvén szentelnünk, szíves elnézését kérjük mindazoknak, kik más irányu közleményekkel kerestek fel, biztosítván őket különben arról, hogy dolgozatainknak később helyet fogunk szorítani. A gyűlésen leendő megjelenésüket is eddig már többen bejelentették, ezek neveit is azonban csak lapunk legközelebbi számában hozzuk nyilvánosságra s kérjük mindazokat, kik részt venni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat velünk mielőbb közölni szíveskedjenek. A gyűlésre és tárgyára vonatkozó leveleink a következők:

I.

Podolin 1899 febrár 16-án.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapunk 19-ik számában örömmel olvastam azt a jó hirt, hogy már közeledik nekünk is a megváltás órája, minek különben már régóta meg kellett volna történnie, de hát a késedelemnek — valljuk meg az igazat — csak mi magunk vagyunk az okai, mert hiszen a szerkesztő ur már évek óta küzd az eszme megvalósításáért, biztat, buzdít, kér, de hát hiába, minden eddigi fáradozása hajótörést szenvedett a nagy tömeg közönyén, mert hát még mindig csekély ama lelkes férfiak száma, kik üdvös munkálkodásában az ügy érdeméhez mértén támogatnák.

Jól tudom én azt, hogy egyeseknek aggályaik vannak a sikerre nézve, meg az utazás költségeitől is visszariadnak, ezen azonban sok helyütt lehet segíteni, ha a szentírás szavait követve kopogtatunk és kérünk, mint a hogy azt megtettem én is és az eredménye kéresemnek az, hogy nagyrabecsült főnököm nyomban megigérte a vasuti költségek fődözését. Tegyenek próbát mások is és én hiszem, hogy a legtöbbször sikerülni fog a dolog.

A gyűlés idejére nézve némi aggodalmaim vannak, mert az előkészítés idejét rövidnek tartom s jobban szeretném azt a következő pünkösdi ünnepekre, május hó 21-ére elhalasztani, mert szerintem sokkal jobb lassabban, de biztosabban haladni, mintsem rohamosan bele bukni, már csak azért is, mert ez által időt nyerünk azokat is, kik még a mozgalomról alig bírnak tudomással, a részvételre felhívni, utbaigazítani, buzdítani, lelkesíteni, hogy így minél számosabban jelenhessünk meg a gyűlésen.

Lapunkat, mely egyedül foglalkozik az egyesületünk megteremtésével — sajnos — még mindig kevesen járatják s így nekünk, buzgó olvasóinak kötelességünk az eszmét terjeszteni, igyekeztünk egyúttal lapunknak is híveket toborozni. Időnyerés esetén talán még az is kivihető lenne, hogy a féláru menetjeggyel

való utazást is kieszközölni lehetne a megjelenők részére.

Kérem a szerkesztő urat, hogy szerény soraimat fontolóra venni s esetleg lapunkban közzétenni szíveskedjék, hogy így másoknak is oka és módja legyen a hozzászóláshoz,

A közeli találkozás örömeiben tisztelettel vagyok
igaz hive

Csizsma-rovits András
városi főerdőőr.

II.

Alsó-Köröskény 1899 február 11-én.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur!

Becses lapjának mutatvány példányát, mely a minket, erdészeti altiszteket annyira érdeklő, sőt mondhatom, hogy életbevágó dolgokkal foglalkozik, köszönettel vettem s midőn magam rögtön hívéül szegődtem, egyúttal elhatároztam, hogy annak társaim közt minél több hívet fogok összetoborzani, mi részben már eddig is sikerült.

Az országos gyűlés megtartásának idejét kissé korainak tartom s elmondom okaimat is.

Nyitra vármegyében és egyáltalán itt a felvidéken még sokan vannak, kik az ügyre nézve nincsenek kellően — vagy talán sehogy sem — tájékozva s lapunkat is, mely a tájékozást legjobban van hivatva megadni, csak ezentúl szándékoznak járni. Szerény nézetem szerint az összejövetel augusztusig, de mindenestre legalább pünkösdig lenne elhalasztandó.

Becses tudomása szerint a folyó év második felével lép életbe a községi és más erdőknek állami kezelésbe való vételét tárgyzó törvény, mely nagy változásokat s az erdőtisztek körében tömeges áthelyezéseket fog maga után vonni s ezek a változások minket altiszteket is érinteni fognak.

Az új törvény értelmében sok eddig magán birtokot képezett erdő kerül állami kezelés alá s így azok altizsti személyzete is; szükséges, hogy ezek is mint tényezők szerepeljenek az összejövetelen.

Az erdészeti altizsti személyzetnek szorult anyagi helyzete mellett hosszabb időre van szüksége, hogy a szükséges utazási költséget összekuporgassa, mert minden résztvevőnek számolni kell azzal, hogy egy-két napot a fővárosban kell tölteni a mi az utazási költségeket is hozzá számítva nem kis pénzbe kerül.

Végül nézetem szerint sokkal nagyobb részvét várható, ha több időnk lesz az előkészítésre, már pedig szükségét látom annak, hogy minél többen megjelenjünk a gyűlésen.

Midőn ezeket szíves figyelmébe ajánlanám, tisztelettel vagyok

alázatos szolgája

Pirchann Fridolin.
kir. erdőőr.

LEVELEZÉS.

Lehi puszta 1899 február 14-én.

Igen tisztelt szerkesztő úr!

Lapunk 19-ik számában hazánk összes erdészeti altisztjeihez és erdőbirtokosaihoz arra nézve sziveskedett felhívást intézi, hogy az országos erdészeti altisztii segélyegyesület megalakítása ügyében Budapesten a jövő husvéti ünnepeken megtartandó gyűlésen részt vegyenek, illetve alkalmazottjaiknak a részvételhez módot és alkalmat nyujtsanak, arra nézve azonban, hogy a gyűlés mely kerületben és mely utczában legyen az összejövétel, arról a felhívás nem beszél, már pedig sokan lesznek, akik azt sem fogják tudni hogy merre menjenek, a mi sajnos tévedéseknek lehet okozója.

A gyűlés ideje ellen is van némi kifogásom, nevezetesen az, hogy minden egyes keresztény ember az ilyen nagy ünnepet legjobban szereti otthon, szerény hajlékában tölteni, miután pedig hétfő és kedd még szintén ünnepszamba mennek, talán elégséges lenne az első ünnepen este találkozni. Lehet, hogy akad a tisztelt kartársak közt több olyan, ki véleményemet nem osztja s azon meg fog botránkozni, a nagyobb rész azonban nyilván nekem ad igazat, különben én csak saját szerény egyéni nézetemnek adtam kifejezést, melyet nincs szándékomban bárkire is ráerőszakolni.

Arra nézve, hogy az erdőbirtokokok lássák el alkalmazottjaikat utazási költséggel, nem táplállok igen vérmes reményeket, mert lehet ugyan olyan is, a ki megteszi, de némelyik bizony tudni sem akar az egész dologról.

Mind ezek azonban senkit se riasszanak vissza, hanem a ki csak szerét teheti, igyekezzék a gyűlésen megjelenni, mert megbeszélni valónk ugyan csak sok van és vajjon a tisztviselők is nem szoktak-e összejöveteleket tartani, hogy ügyeiket meghányják—vessék?

A közeli találkozásig szívélyes üdvözlétemet küldöm összes kartársaimnak s maradtam a szerkesztő urnak

igaz hive

Pál János.

urad. számadó erdőőr

Nyugtázás.

Az ungvári m. kir. főerdőhivatali erészeti altisztek által saját egyesületük alapja javára f. é. január hó 14-én a perecsenyi „gyári vendéglő” helyiségeiben tartott táncmulatság jövedelméhez utólagosan hozzájárultak: Fidy Béla 1 frt. Havasi Illés 1 frt. Klaudiny Kálmán 2 frt. Petik Bazil 1 frt. Seyfried Károly 1 frt. Szomorj János 1 frt. 50 kr. Weisz Ferencz 1 frt. összesen 8 frt. 50 krral, ehhez hozzáadva a már nyugtázott 248

frt. 50 krt. = 257 frt. — kr. levonva az 55 frt 32 kr. kiadást marad a táncmulatság tisztajövedelmekép 201 frt. 68 kr. mely összeg az osztrák-magyar I. általános tisztviselő egyesület bányá és erdészeti tisztii takarékos és előleg társulatánál elhelyezett tőkéhez lett csatolva.

Különfélék.

A milliommok világából. Vagy négyszáz többszörös milliomos van Newyorkban s ezeknek együttes vagyonával nem egy állam adósságait lehetne kifizetni. Érdekes világot vet a pénzkirályok életére L. de Norvius egy cikke, mely csak a minap jelent meg egyik előkelő párisi folyóiratban. A gazdagságuk egyszerűen mesés. Így március hónapban, a mikor Mackay Clarence esküvőjét tartották, valaki konstata, hogy a vendégeknek együttvéve harmadfél milliárdnyi vagyonuk van. Természetesen köztük voltak a Gerry-, Vanderbilt-, Sloan- és Astor-családok fejei is. Ilyen vagyonnal aztán költekezni is lehet és nem mese, hogy Vanderbilt ur bálja, mely az ötödik Avenue és 51-ik utca sarkán lévő palotájában volt, 600.000 forintba került. Ezt a dicsőséget is csakhamar elhomályosította Bradley Martin, a kinek bálja egy millió torintnál többbe került. Pénzükön még nemeséget is vásárolnak s gyakran valóban nevetséges törzsfákat állittatnak föl maguknak. Így az Astor-család számára egy Browning nevezetű tudós kisütötte, hogy IV. Henrik angol királytól származik, a Chapman családnak Sír Walter Raleigh az ősapja. Hasonló módon a Biddlerek normann utódok, a Montgomary-k pedig Eglington grófok. A nemesi címert könnyen megszerezhetik és néha a középkori élet is föltámad lovagias perpatvaraival, családi viszályaival. A Romeo és Julia-féle történet sem ritka. Vanderbilt Alfréd feleszeretett Miss Grace Wilsonba, a kit a milliomos lányok legszebbikének tartottak. De a Vanderbilt és Wilson-család ellenség s így az öreg Vanderbilt, szintugy az öreg Wilson, megtiltotta gyermekének az egybekelést. Meg kell adni, hogy a fiatal Vanderbilt, noha nagyon is szerette apja dollárjait, egy pillanatig sem habozott, Elvette szerelme tárgyát és a New-York-Central vasut szolgálatába állott. Csodálkozva lárták a milliomos fiut kék zubbonyában a mint a lokomotivokat javitgatta és szombatonként sietett fizetését fölvenni. Az öreg Vanderbilt, látván, hogy fiát nem tudja kiéhezteni, megbocsátott és a kibébulés ünnepét nemsokára nagy pompával megülik az ötödik Avenue pazar fénynyel berendezett palotájában. Sokkal rosszabbul járt egy másik milliomos, Howard Gould, a ki New-York legszebb színésznőjét, Miss Clemonst vette el és e miatt, apja végrendelete értelmében, örökségének felét elvesztette. Ez pedig kerek huszonöt milliót tett ki. Minthogy Miss Clemmons súlya 63½ kilogram, Hovard Gould neje súlyának mindegyik kilogramjáért 390.000 frankot fizetett, vagyis százhuszonötször annyit, mintha aranyból lett volna.

Örültek a lángok között: Rémes szerencsétlenség hírért hozza New-Yorkból a táviró. A New-York államban lévő yanktoni tébolyház minap reggel kigyuladt és teljesen elhamvadt. Irtózatoss volt a hatás, amelyet a tűzvész a tebolyda szerencsétlen lakóira gyakorolt. Az elmebeteg, akiket álmukban ért a vész, kétségbeesésükben szilaj haraggal rontottak a bezárt ajtóknak, mert a

tébolyda betegeit a legszigorubb felügyelet alatt s mindig gondosan elzárva tartották. Majd az ablakokban jelentek meg, örült hadonázással és sikoltással követelve a megmentésüket Egyes örültek gyönyörrel szemlélték a tűz gyors elterjedését a roppant hőségben deklamálva s ujongva a tüztengerbe rohantak. A felügyelő és ápoló-személyzet még az első ijedelemben elmenekült. A lezuhanó gerendák, a füst s a beomló falak sok szerencsétlent váltottak meg az élettől. Tizenhét örült pusztult el a tűzvész következtében. A borzasztó szerencsétlenség nagy részvétet keltett egész Amerikában.

Az öreg honvéd pipája. Egerből írják: Berda Gergely negyvennyolcas honvéd minap megölte magát. Az öreg honvédek volt egy kedves tajtékipája, melyet nagy becsben tartott. Mindig ebből füstölt és gyakran mondogatta róla: Együtt küzdöttük végig a szabadságharcot. A minap unokájával játszott, a ki véletlenül kiütötte nagyatyja szájából a pipát. A féltve őrzött ereklje darabokra törött. Az öreg honvéd módfelet elkeseredett a pipa cserepein. Azt mondják e miatt lett öngyilkossá, szobájában fölakasztotta magát. Asztalán egy papírszeletkét találtak, melyre az öngyilkos azt írta: Pipám meghalt, vele halok én is,

A gyorsvonat alatt. Kassáról egy nyolc éves kis fiu meggondotlan vakmerőségéről kapunk hírt. A fiu, a kinek Penesz Gábor a neve, könnyen életével fizethette volna meg vakmerőségét, de szerencséjére nem történt baja és esete, mint kuriózum, érdekes a főlemlítésre. Minap délután a vasuti pályatesten gyalogolt Lemesről Kassára és egy kosár tojást cipelt. Egyszerre csak meglátta az eperjesi gyorsvonatot és ahelyett, hogy letért volna az utról, míg a gyorsvonat elhalad, a sinek között egy kisebb mélyedésbe feküdt, a kosarat pedig maga mellé tette. A vonatvezető nem vett észre semmit és a gyorsvonat teljes gőzerővel elrobogott a fiu fölött. Mikor a vonat jó messze járt, Penesz Gábor fölállott, fogta a kosarat és szépen tovább ballagott. Semmi baja sem történt, csak a füle zugott, de Kassán ez ellen gyógyítószer kapott és most már a fülzugas sem bántja.

Gyilkosság a menyegzőn. Nagy mulatság volt a minap Daróc községben, Csuhay József ottani gazda házában: a gazda leányának lakodalmát tartották. Nagyon szilaj volt már a jókedv, a mikor a gazda fia, Csuhay József összeveszett az egyik vendéggel Szalóky József parasztleánnyal és az egész násznép szeméttára arculütötte. Szalóky erre kirántotta csizmaszárából kését és markolatig döfte a fiatal Csuhay mellébe, a fiatalember holtan esett össze. A násznép rémülten futott szét, a gyilkos legényt pedig letartóztatták a csendőrök.

Katasztrófa a száraz malomban. Bajáról írják, hogy Gara községben borzasztó szerencsétlenség történt egy száraz malomban. Gyurákovics Sztévó parasztgazda öt éves fiacskáját, Istvánt elkapta a gyorsan forgó nagy fogas kerék s oda szorította a malom-oszlophoz. A fiu édes apja, hallva a gyermek rémes sikoltását, a malomhoz futott, hogy fiának segítségére legyen. De oly szerencsétlenül nyult fia után, hogy a még mindig forgó kerék az ő jobb keze fejét is elkapta. Mire a segítségre jövő

emberek odaérkeztek, a kis fiu már nem élt, mellkasát teljesen összezúzta a kerék. Az öreg Gyurákovics is nyomorék lesz, mert a jobb kezét amputálni kell.

Szerkesztői üzenetek.

Csizmás Száva urnak, Boros-Jenő. Az erdőlegények — ha azok különben állandóan vannak alkalmazva — véleményünk szerint okvetlen felveendők a létesítendő egyesület tagjainak sorába, mi legalább körömszakadtáig küzdeni fogunk azért, hogy ez a jog egy erdészeti alkalmazottól sem vonassék meg. Az egyesület anyagi érdekei is megkívánják, hogy tagjainak száma minél nagyobb legyen. Az illetők minden esetre jelentkezhetnek.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradzky Emil.

PÁLYÁZAT.

A maisai gazdaság „Rácsvölgyi“ erdőségében egy erdőőri állás üresedésben lévén, erre pályázat hirdettetik. Csak munkaképes, egészséges, erélyes, vizsgázott pályázók nyújtsák be folyamodványaikat, illetőleg eddigi szolgálataikról szóló bizonyítványaik és egyéb okmányaik saját kezüleg irt másolatait, melyek vissza nem küldetnek, a fenti gazdaságnál (utolsó posta Tolna-Hidegkút).

Ezen állás a következő javadalmazással van összekötve: készpénz fizetés egész évre 200 frt., pásztortartásért, gabona malomba szállításaért, szántási és behordási díjakért 22 frt. szabmányföldben 2500□-ól, 2 darab tehén tartás, 2 göbe tartás malaczaival, takarmányrépa 32 m. m. végül szabad lakás és tüzelőfa. Ajánlatok e hó végeig beterjesztendők. 3—3

121 sz. 1899

ERDŐŐRÖK KERESTETNEK!

Kellően felszerelt kérvények beküldése határideje f. évi márczius hó 5 ike, Schmidt Zsigmond társulati főerdész czimére.

A fizetési igények megjelölendők és a kinevezettek állásaikat ez évi május hó 1-én tartoznak elfoglalni.

Az első Szászrégeni tutajkereskedő társulat erdőhivatala

Szász-Régenben.

MEGJELENT

a

BLUM ÉS TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú cégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

cégünk ujjolag megbízott

a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruha szállításával.

Tisztelettel értesítjük, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készíttetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly cégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni.

Kiváló tisztelettel

BUDAPEST, IV.

Sütő utca 2, Szervitater sarkán.

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József főherceg udvari szállító. Szerb kir. udvari szállító. A földm. m. kir. miniszterium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.